

ἢ τούτῳ; τίς δ' ἂν βοηθήσας ἰσχυρότερον σύμμαχον ἀντιλάβοις⁵⁶²; τίνα δ' αἰσχίον μὴ φιλεῖν, ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δὲ ἀπάντων κάλλιον προτιμᾶν ἢ τὸν ἀδελφόν; Μόνου τοι, ὦ Καμύση, πρωτεύοντας ἀδελφοῦ παρ' ἀδελφῷ οὐδὲ φθόνος παρὰ τῶν ἄλλων ἀφικνεῖται⁵⁶³.

Ἀλλὰ πρὸς θεῶν πατρῶων, ὦ παῖδες, τιμᾶτε ἀλλήλους, εἴ τι καὶ τοῦ ἐμοῦ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν· οὐ γὰρ δήπου τοῦτό γε σαφῶς δοκεῖτε εἰδέναι⁵⁶⁴, ὥς οὐδὲν εἰμι ἐγὼ ἔτι, ἐπειδὴν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτήσω· οὐδὲ γὰρ νῦν τοι⁵⁶⁵ τὴν γ' ἐμὴν ψυχὴν ἐωρᾶτε· ἀλλ' οἷς⁵⁶⁶ διεπράττετο, τούτοις αὐτὴν ὥς οὔσαν κατεφωρᾶτε.

Τὰς δὲ τῶν ἄδικα παθόντων ψυχὰς οὕτω κατενόησατε, οἷους μὲν φόβους τοῖς μαιφρόνις ἐμβάλλουσιν⁵⁶⁶; οἷους δὲ παλαμναίους⁵⁶⁷ τοῖς ἀνοσίοις ἐπιπέμπουσι; Τοῖς δὲ φθιμένοις τὰς τιμὰς διαμένειν ἔτι ἂν δοκεῖτε⁵⁶⁸, εἰ μηδενὸς αὐτῶν αἱ ψυχαὶ κύριαι ἦσαν;

Οὗτοι⁵⁶⁹ ἔγωγε, ὦ παῖδες, οὐδὲ τοῦτο πώποτε ἐπέσθην, ὥς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῷ σώματι ᾖ, ζῇ· ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκεν. Ὅρῳ γὰρ ὅτι καὶ τὰ θνητὰ σώματα, ὅσον ἂν ἐν αὐτοῖς χρόνον ἡ ἡ ψυχὴ ζῶντα παρέχεται⁵⁷⁰.

Οὐδὲ γε ὅπως ἄφρων⁵⁷¹ ἔσται ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τοῦ ἄφρονος σώματος δίχα γένηται, οὐδὲ τοῦτο πέπεισμαι· ἀλλ' ὅταν ἄκρατος καὶ καθαρὸς ὁ νοῦς ἐκκριθῇ⁵⁷², τότε καὶ φρονιμώτατον εἰκὸς αὐτὸν εἶναι. Διαλυομένου δὲ ἀνθρώπου, δηλὰ ἔστιν ἕκαστα ἀπίνοντα πρὸς τὸ δμοφυλον, πλὴν τῆς ψυχῆς· αὕτη δὲ μόνη οὔτε παρούσα οὔτε ἀπιούσα ὁράται.

Ἐνόησατε δὲ, ἔφη, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδὲν ἐστιν ὕπνου· ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ τότε δήπου⁵⁷³ θειοτάτη καταφαίνεται, καὶ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ· τότε γὰρ, ὥς ἔοικε, μάλιστα ἐλευθεροῦται⁵⁷⁴.

Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, ὥσπερ ἐγὼ οἶομαι, καὶ ἡ ψυχὴ καταλείπει τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν καταιδούμενοι ποιεῖτε, ὅ⁵⁷⁵ ἐγὼ δέομαι· εἰ δὲ μὴ οὕτως⁵⁷⁶, ἀλλὰ μένουσα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι συναποθνήσκει, ἀλλὰ θεοὺς γε⁵⁷⁷ τοὺς αἰεὶ ὄντας, καὶ πάντα δυναμένους, οἳ καὶ τήνδε τὴν τῶν ὄλων τάξιν συνέχουσιν ἀτριβῇ καὶ ἀγήρατον καὶ ἀναμάρτητον καὶ ὑπὸ κάλλους καὶ μεγέθους⁵⁷⁸ ἀδιήγητον, τούτους φοβούμεναι, μήποτε ἀσεβὲς μὴδὲν, μὴδὲ ἀνόσιον μὴτε ποιήσῃτε μὴτε βουλευσῃτε. Μετὰ μέντοι θεοὺς, καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος, τὸ αἰεὶ ἐπιγιγνόμενον⁵⁷⁹, αἰδέσθε· οὐ γὰρ ἐν σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποκρύπτονται, ἀλλ' ἐμφανῇ πᾶσιν ἀνάγκη αἰεὶ

562) Λάβοις ἀντὶ (τῆς βοηθ.). 563) (Κατὰ) μόνου ἀδελφοῦ προτιμωμένου ὑπὸ ἀδελφοῦ δὲν φθάνει ὁ φθόνος τῶν ἄλλων (τῶν ἡττον τιμηθέντων). 564) Δὲν φαίνεται νὰ ἤξεύρατε ὅτι δὲν θά ἦμαι τίποτε μετὰ θάνατον. Δηλ. ἀμφίβολον εἶναι ἂν δὲν θά ὑπάρχω καὶ μετὰ θάνατον.

565) Τούτοις (ἐκ τούτων) ἄ. Συμφωνεῖ μὲ τὸ πρὸς ὃ ἀναφέρεται. 566) Δὲν ἐνόησατε ἀκόμη (ἐξ ὅσων εἶδατε ἐπὶ ζωῆς σας) ὅποιους φόβους αἱ ψυχαὶ τῶν ἀδικηθέντων (φονευθέντων) ἐμβάλλουσιν εἰς τοὺς μαιφρόνους. 567) Φόνου ἐκδικητῆς. Α. Σ. 2).

568) Νομίζετε ὅτι ἦθελον διαμείνειν. 569) Ὅχι βέβαια. 570) Ἡ ψ. παρέχεται (καθιστᾷ) τὰ θνητὰ σώματα ζῶντα. 571) Μωρὰ. 572) Διαχωρισθῇ. 573) Ἐν τῷ ὕπνῳ.

574) Τῶν τοῦ σώματος δεσφῶν. 575) Ἀντικείμενον τοῦ ὑπονοουμένου ἡμᾶς ποιεῖν.

576) ἔχει ταῦτα. 577) Κἂν. 578) Διὰ κάλλος καὶ μέγ. 579) Τὸ πάντοτε ἐπερχόμενον, πᾶς μεταγενεστέρως γενεάς.